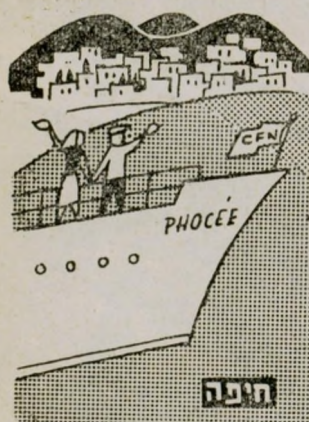

80 ג'אספה

ההפלגה מחיפה למרסייל 13.11

בדרך למרסייל ביום 15.11 עגינה וזיול באתונה

גינאה בדרטו עינו ועוד... עגינה בגינאה ב-18.11 עם טיול בריבירה האיטלקית

וב-19.11 מגיעים למרסייל

לא נשאר אותך בצרפת! המשך המסע ראה בע' 16

ונגדת גם את ההגיון הארצות האפריקאיות החדשות וקוות לעזרה מאחד מן הנושאים העולמיים, על מנת לבנות את כלכלתן היות ובלעדו כלכלה בריאה וסאר זנת אין עצמאות אמיתית, אנו רואים מיד את כל הטענים בקול גדול לנייט ראליות מוטיביית מחות או יותר, היאר הם נופלים לזרועות רוסיה, באמצעות ה עזרה הטכנית והכלכלית שהם נאלצים ל קבל ממנה. לירד, שוויץ כבר מסולה מ להיקרא נייטראלית, וזה משום מה? משום שמשטרה הוא קאפיטליסטי, מולם הוא שאינם קרובים גיאוגרפית לרוסיה או ל סיין.

השתלכות בשער לכתבתכם, המיטמוס הוא ענף" (העולם הזה 1259), בענין שיחשק הכורנל קוריאה ישראל, אקש לה עיר.

א) השופט דוד אי הוא השמאלי בתמונה ולא הימני כפי שכתבתם. ב) בעיור של הכי רי המשלחת מקורי את, המתאר את הבקעת השער, נר אה כביורד שהשער הובקע מצב נבדל (הקיצוני נמצא במי צב נבדל). לא מר כלי המושג, נבדל מאסיבי. על מנת למסוג איהבנות ב עתיד, כדאי היה שתפרסמו את הכלי

דודאי

יום הנונים לנבדל. יונתן סליס, חיפה

א) הקורא פליס צודק; עורך הרשימה, שי התרגו מן המישחק, לא ידע בין ימינו ל מצב נבדל הוא מצב שבו שחקן המתערב במישחק, או משפיע על מהלכו, נמצא קרוב לקו השער של היריב, מעבר למקום הי מצאם של שני יריבים לפחות. אולם אין הוא במצב נבדל, כל עוד הכדור נמצא בינו ובין קו השער של היריב. לפי כלל זה לא הובקע השער ממצב נבדל, שכן הכדורגלן הקוריאני שקיבל את הכדור, קיבל אותו מכיוון שער היריב, ממסירתו של הקיצוני של קבוצתו. לפי מצב זה, הקיצוני השמאלי אשר נשאר לעמוד ליד קו השער, היה במצב נבדל, אולם זהו נבדל פאסיבי, מצב החל על שחקן הנמצא בנבדל אך אינו לוקח חלק במשחק ולכן אין במצבו הפרת החוק. ברגע שהקיצוני מסר את הכדור למקשר שלו, וזה בעט אחוז לסער, נשאר הקיצוני במצב נבדל פאסיבי ואילו המקשר, שכבש את השער, לא היה במצב נבדל.

להתרעם על כך ששופט כורנל התנהג בקצה המזלג כמו שכל שופט כורנל הנוו במרחב השמי מתנהג בדרך כלל במשך טו לקות במישחקים בינלאומיים איננו סת אים לכם היו יודעים המכנים שכבצרים, תורכיה, ותוניס, אם שופיעות נבחרות וזות, הן לוקחות בחשבון כמה גילים שהות על השבוע השוטמים. זה שייך למטילות הקשורה לאותו מרחב, שלמעשה אנחנו רוצים להשתייך אליו.

בנימין אבישי, חיפה 0+0x0=0 לאור תובתו הנלהבת של יגאל תומר קין לציוניו שיימושו על שמעון צבר על הצירים כסותרים עיריים (העולם הזה 1259), הרשו לי להסביר איד אני הכנתי את הציור המושטס הנ"ל. לדעתי, הרעיון שקדם לציור היה בדרך כזה: הציריים המופשטים הם אפסים נרולים. ביצוע: אפס אחד נרול באפס, אפס נוסף כשחור, אפס נוסף באדום ועוד, אפס נוסף במינה הישמא לית על האפס האדום והאמצעי אנו רואים X, לא תלילה סימאשלה, כי זה כבר מרמז על התמודדות עם בעיות ריאליים כלום. של המצאות, אלא פשוט X -- לא כלום.

ורד יוסף, חיפה

ומה עם השומרים? בימות האחרון שמעתי רבות על פניית המוסדות לכל אלו ששרתו בהתנדבות בנרוד העברי, בברגנאד ויתר החילות -- הוין מהמטשרה. האם לא מגיע, אות ההתנדבות" לכל אותם אנשי המטשרה הראשונים, ששירתו במטשרה מחקפת כיבוש הארץ עלידי ה בריטים ועד קום המדינה -- ראשוני השוט רום הרוכבים בום התנודות האדומות; רא שיוני השומרים הרוכבים להגנת היישובים בכל הארץ, עם שיהרוד הארץ משלטון תורכיה; ותיקי התומרת של מר סיכר ז"ל. בתננים לשימיה בעירייתחוקי בחני ספה ותקופת בנימוכא? בימות הניגאן התרוקנה המטשרה משוט רום בריים, והמוסדות פנו בקריאה ל צעירים בעיר, בכפר ובקיבוץ להתנדב ל מטשרה, ומאות נעו לצו הקריאה -- ותיקי חיליהפרי; מתנדבי הרוכבים לפלונות הסחין בזמן סכנת הפלישה הנרמנית; מאות ה מתנדבים במטשרה המיוחדת בשנת 1949; ובזמן מלחמת העולם השנייה. האם יושא את ראשהמטשרה וטרהבכסחון; האם שוטרי ישראל שירתו את המדינה בתקופת המנדט עשרות בשנים ובתקופת פרעות, מאורעות, התקוממויות ובמלחמת הערים נגד היישוב, האם הם כנים חורי גים לאלוהים? י. גינובורג, תל-אביב

נורמי הבריחה הכלתיחוקית מן הארץ... סימסת שוא היא זו האומרת, שהציבור הערבי משמש או ישמש ראש נשר לשלום עם ארצות ערב. הציבור הערבי המצוי בתוכנו ננוע ער קצה נשמתו בשואה כל מי המדינה, והוא מחכה רק להודמנות שתינתו לו כדי להנשים מה שהוא חושב. בעיית המיעוט הערבי נשמט בעיה כאו בה כמסרת ובכלתייניתה כמעט למתרון, כפי שכל בעיית מיעוט לאומי אינה ניתנת למתרון אלא רק לריכוז ומני. הערבים אשר בתוכנו ככלו אצלנו וסוכלים ויסבלו. המתרון: תלופי אוכלוסין בין מדינת ישי ראל לבין מדינת ערב. שמואל אבן, ירושלים

הנני ערבי שגורש מביתו מאז קום ה מדינה, וכל אדמות כפרי עברו לידי קיבוץ שהוקם במקום. הם וחלילה אין אני שונא יהודים, לא ועוד לא, אבל אין אני יכול לאחוב אחי הנולד את הלחם מירי הכל עבר וכמעט נשכה. עברו כבר 15 שנה, והנה היום רושנים ממני לשלם מסים. איזה מסים? מלוח קליטה" האם עלי להשחין את הסכין ולחת אותה ל שוחם יחד עם הושתט צווארי? ערבי ישראלי, נצרת

קריאה התייעצות הונכתי כאיש אחרותהעבודה (או, סיעה ב"י). התכננתי ישר לתוד פעילות פוליטית מסעם תועמי, הייתי מאז חבר נאמן, ממושטע, מעיליכשהדרביכולתו. ראיתי כי מסלנתנו, בכל נלוליה, את האלטרנטיבה השמאלית, הכתייטסאלניסטיית, למשטר, אולם בשנים האחרונות התחלתי להבחין יותר ויותר כי אין מסלנתו ממלאת אלא שני "תפקידים" בלבד: כדוריימישקה איד כפא"י וזוחם לאינטרסים קצריטוחה של ההתייכות הקבוצית.

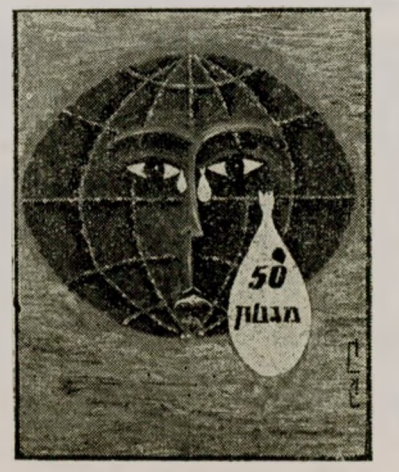
קול האידריאה, שצריך להישמע ברמה כל השנה, נשמע ממי מנהיגיה רק בערב בחירות בלבד, ואז לצלול באוני הצבור כרישורש עייטת שמרות שאין צורך לפרעם. יותר ויותר נאלצתי להסכים עם מכרי, הטוענים לעיימת, כי עבר ההנהג מסלנתו אינו, כנראה, שום עקרון מקורי שאין לוותר עליו למען האת ההשתתפות במטשרה. לא אחזור כאו על הרשימה המרהיפה, הירועה לכל איש במדינה, של מקרים בהם ספגו בזיונות ולא עשו מאומה. אולם גם בחלק מאותם מקרים בהם עובו את המטשרה, האמה מדיניותם זו את תכסיכי כג אותה שעה.

הם לא היו אלא כדוריימישקה ביד, כי לא ידעו להסיור כנגד המסלול בו הוא מוליד אותנו מסלול עצמאי, חדמישמעי, ולהלחם עליו בצורה רצינית. אולם השיא בדרל-אדרר זו הגיע בשנה האחרונה. הם הועיקו את הציבור בפני הסכנה הי קיימת לדמוקרטיה מצד בונוריון-פריסרדיין; הצביעו על ידיום אלמוני כעל סמל ה טופאה הציבורית; הצליחו להחליט את כפא"י בכחירת ולכר נגדה חות מימין ומשמאל, ולכבו... מכרו את שותפיהם, את רעיוניהם הארץ המוצהרים, את מצביעיהם, ואת עמם לאותם בונוריון-פריסרס החיו קים עתה משמר במטשרה, לאותו אלמוני עצמו אשר (בעזרתם) נכנס עתה לראשונה למטשרה הישראל, וכל זאת מטורת חצי משרד-העבודה!

גובה סכנות הימין האנטי-דמוקרטי בתוך הנועת הפועלים, והתנבשות הימין (הדמי קראטי!) של הנחיות הפרסית, יש צורך להקים שימא פוליטי חדש וחוק. אני קורא לכל הברו ומצביעי אחרותהעובדי-העיון ציון בעבר וזכיום להחקיק עמי לת, ה 1949, ת"א לישם התייעצות בדרר מעולה משהתפת.

דעות מקוריות הקאריקטורה על כוררהארץ הבוכה כי דמעות של 80 מנאטו (העולם הזה 1260) נראחה לי סוכרה. מה המסור -- סיימס? אליהו ריינור, חיפה לא. הקאריקטורה (ראה ציור) היא יציר רתו של קאריקטוריסט ישראלי צעיר, בשם יוסף בן-ציון, שעלה מחוקלארץ לפני שנה וחצי, שט למד אדריכלות ועבד כקארי קטוריסט.

חיבוך של דוב הנתח היסור של אורי אבנרי, באמטרו "שמבלול" (העולם הזה 1258) -- איזה הוא עצמאי? המתרחק מן המערב ומתק רב למורה -- איננה נכונה במציאות

הקאריקטורה של בן-ציון

השער שלכם על הרכבת המטשרה (הער לה הוה שגא) בימא את המצב יותר מ איה מאטרו! והכותרת! איזה מצאתם מלה כל כך מתאימה כמו גועליציה? לא רק שהיא מבטאה את הנועל שבקואליציה החשה, אלא שהיא סוכרה איד שהיו מני הלום את העניינים בכליצייה. יונה שייך, תל-אביב

מה היהם כותבים אילו היו מרכיזים במטשרה של מפלגות הפועלים בלבד? אלימלך קריגר, ירושלים פועליציה.

מישה רבנו לא ידע כמה הוא צודק, ככתבת את המסוק שצוטט עלידי אורי אבנרי בקשר למטשרה החדשה. לא תביא אתנו זונת ומתור כלב" (העולם הזה 1259) (או קולות הקואליציה) בניסמריא, זה וזנה" ואילו עז (קולות האופוזיציה) זה כלב".

עמנואל שדה, ירושלים

הבנינים והעיה ברשימתי שהוכתרה בשם, הם קראו לנו -- הבנינים (העולם הזה 1259), נשמטה, והיא מחמת צמצום המסוק, החערה הבאה, שהחיה אולי בעיני עיקר גדול הו בסול מוס שניהל נגדו. ש. גורודנסקי, מ"דבר" ורו במסירתהדרבים בהעולם הזה (1259) שבעקבותיה ככתבי שבייל קוראים את הרשימה. אורה לכס אבוא מאד אם תראה היתה.

הכנו הכבד נאמת שירה כי אותו כתבו ב"כר"י היה צטוט מתוך דברים שפרסמי חו שכתבם. על דמי העולם הזה הוגדרו דברי אלה כדברים, נגד העליה היהודית. נסכהר שהשיבוש שבו הביאם הכתבו הנ"ל קשה היה שיתפרש אחרת: -- ולא היא. דברי הנ"ל נתפרו סמו לראשונה בחו ברט בשם "משה ה פתיחה" (מסמס) ועד לגיבוש הנוער העברי שיצאה כי קין 1944. כזכור ו כידוע לא היתה ב עת ההיא שום עליה", גם לא שום שאלה של הליות "בער עליה" או "ני נר עליה" בפועל. אשר לעצם התי גינה לארץ, בין ה הודיות בין לא יהיו דתי, מעולם לא ה ייתו אני, ולא ה יינו אנו, אנשי ה וער ה"א, אנשי

"מיוש" "אלף", העברים הצעירים" -- נגדה. להי צד לדעתנו הרי זו ארץ הגירה מובהקת. כעננו רק את העקרונ שהתגברו בכללותה האשר לה, ואף איפשר לה להעשות אלא אבאר לצורי הארץ בלבד, כסופו של דבר -- ולאחר תלמום כל המחירים -- נוהג לפיו גם אי אפשר שלא ינתג לפיו -- כה מטשרה שהוא, ואילו בכתיבתו, ומלאד ציוני שופט על כרתי יעה אמו.

מה שנכון הוא שראיית עצם טעם הקיום וצדוקו של הישוב כפתרון לשאלה התי דתי, נראה בעיני מופרד, גם סווג בתכלית מכתיבה מדינית, כל סימפוט, העליה" הסי חו, והיו סכונות להסתי את רעת הצבור, ובעיקר לא כוחו של הנוער, מצו המלחמה הלאומית בשלטון הור, מן המלחמה לת רות, לעצמאות, ומכתיבה זו, כתביעה מדי נית כוזבת, מתעה, נפולת כח ומויקה מכ הית צרכי מלחמת השחרור, שללתי אותה בתכלית השליפה.

אבל, אבל -- כל זה אין לו ולא כלום עם אותם הדררים שצוטטו מטיו. הדררים הללו, במסוקם ובזמנם, ועד היום הזה, מכוננים כפירוש, ואז זרד ננד אנשי-עבור ואנשי-ריות יהודיים, אשר, הונמט אותו כתבו היום, סכורים היו כי היו גם היו בעת ההיא, בניינים שונים והטובים שם למלחמה בבריטים (ובמרת הזכור לי גם בניגוד לה).

דרכי משנת 1944 והעמקו כנאה מנליו נות "אלף" באחת משנות המדינה הראשו נת -- לנוכח העובדה שאנשי הצבור והרוח שלנו לא נתחלפו (גם לא נשתנו) עם קום המדינה, וסכור היותו שתקפם של דרכים אלה עומד, לעצמי בעינו ככתיבה צרכי האומה ועתיה. ולכסוף, יורשה נא לי להכיע בזה את הוקרתי לצלמם המצויין, מר יעקב אור, שלאחר כתיבתו צילומים וכמה נישושים, הצליח סוף-סוף, בכליון האחרון, להנציח את פרצוסי האמיתי, כל הכבוד, יונתן רטוש, תל-אביב

ההמונים כמזונית העולם אבל, נושע ומפניו בעקבות מר ציון הפצות של כרוציצוב, ואילו יוצלנו -- מה קרה אצלנו? אם אמציה (1941) תנועת שחאה ישראלית (העולם הזה 1260) ורק הצייחתיסר איש ענים לקריאתה. נראה שישקענו כל כך עמוק בראנות היום, שלא איכנת לבת המחר, נהיינו כל כך אדישים, שאיננו רואים את האיסון המאיים למחות מעל מני כדור הארץ את כל הישגי עמלנו והאנומיתנו.

ירוחם מלדמן, ירושלים

בף הכבוד לרותי הנחנת, אני חושבת שבידיכם כאלו אפשר לחת לא רק הגה של משאית, אלא גם הגה של מדינה. אורה דרור, תל-אביב

ההמונים הניעו כמזונית ספיישל מתל אביב" -- כמה זה עציב.

נעמי לוי, תל-אביב

הבעיה והפתרון (מרוע הם בורחים" (העולם הזה 1259) אתם מסכים לנתח את כל העולם הזה 1261